

Eltemették dr. Horváth Imrét

Tegnap, hétfőn nagy részvétel kísérték utolsó útjára a szeptember 17-én, váratlanul elhunyt dr. Horváth Imre egyetemi tanárt, a biológiai tudományok doktorát, a JATE biológiai tanszékének és füvészkertjének vezetőjét. Az 53 éves korában meghalt professzor koporsóját, az egyetem központi épületének előcsarnokában ravatalozták fel. A ravatalnál díszőrséget álltak dr. Antalffy György rektor vezetésével az egyetemi tanács képviselői. Az egyetem nevében dr. Tándori Károly akadémikus, a Természettudományi Kar dékánja búcsúzott az elhunytól. A Magyar Tudományos Akadémia nevében dr. Máthé Imre akadémikus, az MSZMP tudományegyetemi bizottsága képviselője dr. Csákány Béla tanszékvezető egyetemi tanár, a TTK pártszervezetének elnöke dr. Horváth Imrét, a sárvári biológiai tanszék és a füvészkert munkatársainak nevében dr. Simoncsics Pál egyetemi docens, a Tisza Kutató Bizottság nevében dr. Marián Miklós titkár, a tanítványok képviselője dr. Körmöczy László egyetemi hallgató búcsúzott az elhunytól.

Dr. Horváth Imre Hódmezővásárhelyen született. Érettségi után Szegeden járt egyetemre, 1950-ben szerzett biológia-földrajz szakos tanári diplomát. Fiatal tanárként az MTA különböző testületeiben dolgozott, majd a biológiai tudományok kandidátusa fokozatot megszerezve Szegeden lett kutató: 1958-tól a gödöllői Agrártudományi Egyetemen docensként tevékenykedett. 1965-ben jött újból Szegedre, a JATE növénytan tanszékére. Előbb tanszékvezető docensként dolgozott, a biológiai tudományok doktora fokozat megszerzése után pedig egyetemi tanárnak nevezték ki.

Izíg-veig botanikus volt. Elsősorban környezetbiológiai-növényökológiai témákkal foglalkozott. A környezet- és természetvédelem területén kimagasló érdemeket szerzett. Széles körű tevékenységet folytatott a Tiszakutató munkacsoport elnökeként, sokat tett a Mátyás-Sasár, a zombói ősláp, a dorozsmai nagyszik, az ástóthalmi emlékerdő tájvédelmi körzette nyilvánításáért. Szervezőképességének köszönhető, hogy ma a füvészkert nemcsak az egyetem oktató bázisa, hanem Szeged egyik Európa-hírvéltványossága is. A SZAB környezetvédelmi és urbanisztikai szakbizottságának elnökeként Szeged szépítéséért is sokat fáradozott. Kutatási témáival tagja, szervezője, magyarországi koordinátora volt a különböző KGST együttműködési témáknak.

Dr. Horváth Imrét, a kommunista professzor lelkiismeretes oktatómunkáját, tudányszervező tevékenységéért, nemzetközileg elismert kutatási eredményeiért többször kitüntették. Többek között megkapta a Felsőoktatási Kiváló Dolgozója és a Munka Erdemrendjezt fokozata kitüntetését.

Dr. Horváth Imre Hódmezővásárhelyen született. Érettségi után Szegeden járt egyetemre, 1950-ben szerzett biológia-földrajz szakos tanári diplomát. Fiatal tanárként az MTA különböző testületeiben dolgozott, majd a biológiai tudományok kandidátusa fokozatot megszerezve Szegeden lett kutató: 1958-tól a gödöllői Agrártudományi Egyetemen docensként tevékenykedett. 1965-ben jött újból Szegedre, a JATE növénytan tanszékére. Előbb tanszékvezető docensként dolgozott, a biológiai tudományok doktora fokozat megszerzése után pedig egyetemi tanárnak nevezték ki.

Izíg-veig botanikus volt. Elsősorban környezetbiológiai-növényökológiai témákkal foglalkozott. A környezet- és természetvédelem területén kimagasló érdemeket szerzett. Széles körű tevékenységet folytatott a Tiszakutató munkacsoport elnökeként, sokat tett a Mátyás-Sasár, a zombói ősláp, a dorozsmai nagyszik, az ástóthalmi emlékerdő tájvédelmi körzette nyilvánításáért. Szervezőképességének köszönhető, hogy ma a füvészkert nemcsak az egyetem oktató bázisa, hanem Szeged egyik Európa-hírvéltványossága is. A SZAB környezetvédelmi és urbanisztikai szakbizottságának elnökeként Szeged szépítéséért is sokat fáradozott. Kutatási témáival tagja, szervezője, magyarországi koordinátora volt a különböző KGST együttműködési témáknak.

Dr. Horváth Imre Hódmezővásárhelyen született. Érettségi után Szegeden járt egyetemre, 1950-ben szerzett biológia-földrajz szakos tanári diplomát. Fiatal tanárként az MTA különböző testületeiben dolgozott, majd a biológiai tudományok kandidátusa fokozatot megszerezve Szegeden lett kutató: 1958-tól a gödöllői Agrártudományi Egyetemen docensként tevékenykedett. 1965-ben jött újból Szegedre, a JATE növénytan tanszékére. Előbb tanszékvezető docensként dolgozott, a biológiai tudományok doktora fokozat megszerzése után pedig egyetemi tanárnak nevezték ki.

Izíg-veig botanikus volt. Elsősorban környezetbiológiai-növényökológiai témákkal foglalkozott. A környezet- és természetvédelem területén kimagasló érdemeket szerzett. Széles körű tevékenységet folytatott a Tiszakutató munkacsoport elnökeként, sokat tett a Mátyás-Sasár, a zombói ősláp, a dorozsmai nagyszik, az ástóthalmi emlékerdő tájvédelmi körzette nyilvánításáért. Szervezőképességének köszönhető, hogy ma a füvészkert nemcsak az egyetem oktató bázisa, hanem Szeged egyik Európa-hírvéltványossága is. A SZAB környezetvédelmi és urbanisztikai szakbizottságának elnökeként Szeged szépítéséért is sokat fáradozott. Kutatási témáival tagja, szervezője, magyarországi koordinátora volt a különböző KGST együttműködési témáknak.

Dr. Horváth Imre Hódmezővásárhelyen született. Érettségi után Szegeden járt egyetemre, 1950-ben szerzett biológia-földrajz szakos tanári diplomát. Fiatal tanárként az MTA különböző testületeiben dolgozott, majd a biológiai tudományok kandidátusa fokozatot megszerezve Szegeden lett kutató: 1958-tól a gödöllői Agrártudományi Egyetemen docensként tevékenykedett. 1965-ben jött újból Szegedre, a JATE növénytan tanszékére. Előbb tanszékvezető docensként dolgozott, a biológiai tudományok doktora fokozat megszerzése után pedig egyetemi tanárnak nevezték ki.

Izíg-veig botanikus volt. Elsősorban környezetbiológiai-növényökológiai témákkal foglalkozott. A környezet- és természetvédelem területén kimagasló érdemeket szerzett. Széles körű tevékenységet folytatott a Tiszakutató munkacsoport elnökeként, sokat tett a Mátyás-Sasár, a zombói ősláp, a dorozsmai nagyszik, az ástóthalmi emlékerdő tájvédelmi körzette nyilvánításáért. Szervezőképességének köszönhető, hogy ma a füvészkert nemcsak az egyetem oktató bázisa, hanem Szeged egyik Európa-hírvéltványossága is. A SZAB környezetvédelmi és urbanisztikai szakbizottságának elnökeként Szeged szépítéséért is sokat fáradozott. Kutatási témáival tagja, szervezője, magyarországi koordinátora volt a különböző KGST együttműködési témáknak.

Dr. Horváth Imre Hódmezővásárhelyen született. Érettségi után Szegeden járt egyetemre, 1950-ben szerzett biológia-földrajz szakos tanári diplomát. Fiatal tanárként az MTA különböző testületeiben dolgozott, majd a biológiai tudományok kandidátusa fokozatot megszerezve Szegeden lett kutató: 1958-tól a gödöllői Agrártudományi Egyetemen docensként tevékenykedett. 1965-ben jött újból Szegedre, a JATE növénytan tanszékére. Előbb tanszékvezető docensként dolgozott, a biológiai tudományok doktora fokozat megszerzése után pedig egyetemi tanárnak nevezték ki.

Októberben

Őszi vendéglátó napok

Imár két évtizedes hagyománya van Csongrád megyében az őszi vendéglátó napoknak. Jó lehetőség ez a rendezvénysorozat arra, hogy a vendéglátószakma erősítse kapcsolatát a fogyasztók közönségével, bemutassa új termékeit, különlegességeit is felvonultasson. Egyben az alkalmat felhasználja szakembereit a továbbképzésre, szakmai versenyekkel, vetélkedőkkel, bemutatókkal.

Az idei rendezvénysorozatot szeptember 29-én, a Hági Étteremben nyitja meg ünnepélyesen a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat — ezzel egyidőben bonyolítja le a területi cukrászversenyt is.

Az őszi vendéglátó napok során több étteremben kerül sor műsoros vacsoraestre. A Lila Akác Étteremben szeptember 29-én este bizonyára nemcsak a műsornak — melyben Lehotzky Zsuzsa, Bogdányi Nelli, Gyulai Erzsébet, Liliom Károly, Horváth István, Blum József és Kocsis Csaba lép fel — lesz majd sikere, hanem az étel- és italok minőségének is, köztük a makói vágottlevesnek, a csongrádi töltött jércemellnek, a szegedi halaspalacsintának és a makói hátszínlevesnek.

Sor kerülnek a külföldi vendéglátásának bemutatására is. A Camping Csárdában a szerb vacsoraesten secevacbecsát, raznjicát és almás gibenjicát fogyaszthatnak majd a vendégek. A Hágiban rendezendő olasz esten a budapesti Napoletána Étterem vendégművészei is fellépnek — és természetesen olasz ételkülönlegességek szerepelnek majd az étel- és italok között. A vendéglátóegység ad helyet a kubai ételkülönlegességeket felfedező rendezvénynek is október 12-én. Itt a budapesti Havanna Étterem apparátusa segít a lebonyolításban, a műsorban pedig Karádi Judit, Harmath Andrea, Juhász József, Csizmadia László és Herczeg Zoltán lép fel. Ugyanerre a napra hirdeti a Tarján Bisztró azt a vacsoraestjét, amelyen múlt századi ételkülönlegességeket mutatnak majd a vendégeknek.

Az őszi vendéglátó napok programját szeptember 29-én, a Hági Étteremben nyitja meg ünnepélyesen a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat — ezzel egyidőben bonyolítja le a területi cukrászversenyt is.

Az őszi vendéglátó napok során több étteremben kerül sor műsoros vacsoraestre. A Lila Akác Étteremben szeptember 29-én este bizonyára nemcsak a műsornak — melyben Lehotzky Zsuzsa, Bogdányi Nelli, Gyulai Erzsébet, Liliom Károly, Horváth István, Blum József és Kocsis Csaba lép fel — lesz majd sikere, hanem az étel- és italok minőségének is, köztük a makói vágottlevesnek, a csongrádi töltött jércemellnek, a szegedi halaspalacsintának és a makói hátszínlevesnek.

Sor kerülnek a külföldi vendéglátásának bemutatására is. A Camping Csárdában a szerb vacsoraesten secevacbecsát, raznjicát és almás gibenjicát fogyaszthatnak majd a vendégek. A Hágiban rendezendő olasz esten a budapesti Napoletána Étterem vendégművészei is fellépnek — és természetesen olasz ételkülönlegességek szerepelnek majd az étel- és italok között. A vendéglátóegység ad helyet a kubai ételkülönlegességeket felfedező rendezvénynek is október 12-én. Itt a budapesti Havanna Étterem apparátusa segít a lebonyolításban, a műsorban pedig Karádi Judit, Harmath Andrea, Juhász József, Csizmadia László és Herczeg Zoltán lép fel. Ugyanerre a napra hirdeti a Tarján Bisztró azt a vacsoraestjét, amelyen múlt századi ételkülönlegességeket mutatnak majd a vendégeknek.

Az őszi vendéglátó napok programját szeptember 29-én, a Hági Étteremben nyitja meg ünnepélyesen a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat — ezzel egyidőben bonyolítja le a területi cukrászversenyt is.

Szovjet tudományos-műszaki napok

A műszaki-tudományos forradalom korszakában élünk, amikor a szellemi produktum, a tudományos alkotás az egyetemes emberi haladás meghatározó elemévé válik. Mint az élet más területein, úgy a tudományos kutatás terén is igen megnövekedtek a költségek, tehát különösen a kis országoknak különösen nagy gondnal kell összeállítaniuk ilyen tartalmú tevékenységük programját. Ilyen körülmények között különösen előnyös lehet országaink számára, hogy a KGST-országok egyesíthetik tudományos programjaikat, és hogy támaszkodhatnak a Szovjetunió eredményeire, tapasztalataira. Jó példa erre az űrkutatási program vagy mennyi más korszerű módszer.

Mindezek alapjait számunkra az 1949-ben aláírt magyar-szovjet tudományos-műszaki együttműködésről szóló egyezményben találjuk. Bár az elmúlt három évtizedben, a történelmi körülmények változásával szélesedtek és új tartalommal gyarapodtak ezek a kétoldalú kapcsolatok, az aláírástól mindmáig kölcsönös előnyökre alapozott, szocialista államközi együttműködés példája ez az egyezmény. Az együttműködés ma éppen olyan jelentőségű, mint a második világháborút követően volt, amikor az ország újjáépítéséhez kellett a segítség. Később az együttműködés főként a szovjet tudomány és technika honosításában, adaptációjában állt.

A 30 év mérlegét megvonva, önmagában is sokat

kilovoltozott távvezeték, hogy e két ismert létesítményt ragadjuk ki a sok közül, amellyel, hogy hazánkban új iparágak keletkeztek, és egész iparágakat rekonstruáltak szovjet tudományos és műszaki segítségével.

Az első három évtized tudományos együttműködésének történelmi eredményeire alapozva, hazánkban szeptember 18-án rendezvénysorozat kezdődött, amelyből több szaklávál közösen az MTESZ is kivesszi részét. Szegeden holnap, 26-án kezdődnek a szovjet tudományos-műszaki napok, amelyek keretében mezőgazdasági és élelmiszeripari tárgykörű előadások hangzanak el a Technika Házában, neves szovjet és magyar szakemberektől.

Az itt-tartózkodó szovjet műszaki-tudományos delegáció tagjai az előadásokat követően látogatást tesznek a Gabonatermesztési Kutató Intézetben és annak tenyészkertjében, valamint az élelmiszeripari főiskolán. Mindkét intézményben szűkebb körű magyar szakemberekkel közös eszmecsere kerül sor, majd üzemek látogatnak meg.

A szegedi előadássorozat és szakmai találkozások is tovább mélyíthetik a sikeres együttműködést a magyar és a szovjet mérnökök, tudósok között olyan személyes kapcsolatok létrejöttével is, amelyek végső soron új távlatokra képezhetnek alapot népeink kapcsolatában.

Dr. Bátyai Jenő,
az MTESZ megyei szervezőténék szaktitkára

Rádiófigyelő

Valóságfürkésző

Nem tudom, akadt-e a magyar szociográfia jó néhány évtizedes történetében harmincéves szerző. Aki — bölcsészdiplomával a zsebében — öt évet tölt egy gyárban, ebből hármat nem is akármilyen nehézségű fizikai munkával. Az eredmény: születik egy könyv, Halmos Ferenc Illó alázattal című könyve a Magyarország felfedezése-sorozatban. Amely látszólag „csak” helyzetjelentés a hetvenes évek magyar munkásszótáráról — valójában viszont ennél sokkal több. Több azoknak, akiket íróként, több (remélhetőleg) azoknak, akiknek volna min elgondolkodni e kétszáz-egyháztól oldal elolvasása után, akiknek nem is túl keletlenül kezükben van a főszereplők sorsa. És végül — szubjektív vallomás —, több ez a könyv egyszerűen csak kiváló szociográfianál a mi korosztályunknak, a harmadik X körül ögyelgőknek. Művének értékelésekor Halmos Ferenc életkora nagyobb jelentőséggel bír, mint amit a „tehetséges” jelző magába foglalni képes. Egy nemzedék szemléletmódjához szolgáltat modellt. Amire — gyaníthatóan — igen nagy szükség van manapság.

Saját tapasztalataimból tudom, mennyi, sokszor jó szándékú félreértés, téves nézet, naiv vagy éppenséggel manipulált vélemény osztja meg a fiatal értelmiség soraikat — éppen társadalmunk legfontosabb osztályával, a munkásszótárral kapcsolatban. — Vasárnap dupla pénz kap. Nem? Neki nyilván többet ér a pénz, mint a szabad idő. Ezek tudati kérdések. A munkások is neki-kezdek gyűjteni. Őket se kerüli el a kispolgárosodás. — No, azért nem egészen erről van szó — jegyeztetem meg, de nem volt erőm folytatni a beszélgetést. Kevés tapasztalatom volt még, hogy

ezzel a hazug nézettel szembe szálljak. És Halmos Ferenc közreadja azokat a tapasztalatait, melyekkel szembe szállhat az efféle, elég gyakran hallható véleményekkel. Könyve példázat az empiria mindenkor eszmeformáló erejéről és hatásáról. Miként maga a szociográfia is mindig, mindenkor efféle példázatokkal szolgálhat.

A fenti könyv sikere volt ürügye a múlt héten szombaton a Kossuth-adón hallott, Földközben című vitaműsornak. Tarján Tamás műsorvezető — a szerkesztő Vágó Péter segítségével — a hetvenes évek egyik uralkodó prózai műfaját, a szociográfiát járta körül. Megszólalt az adásban Huszár Tibor, az ELTE szociológiai tanszékének vezetője éppúgy, mint az elmúlt évek egyik legsikeresebb hazai könyvsorozatának, a Magyarországi felfedezések két szerzője, Berkovits György és László-Bencsik Sándor is. És persze természetesen maga Halmos Ferenc.

Következtetések? Voltaképpen egyik sem volt valami falengetően új dolog. László István kimondta, hogy nincs pesszimista vagy optimista szociográfia, csak igaz és hamis van, továbbá, hogy nem botránykontrák sorozatáról, hanem felelős jelentésekről van szó esetükben. Mindezt régóta tudjuk, szerencsére.

Domonkos László

Tudathasadás

A Mednyánszky-film rendezőjének, Szőnyi G. Sándornak forgatási feljegyzéseiből közöl részleteket a műsorújság. Azt írja a rendező, hogy forgatás közben a stáb hirtelen rájött, mi lesz az Élet és Irodalomban közölt kritika címe. Íme: „Magvaszakadt báró bolyongásai a képernyőn.”

Meglátjuk — intézhetnének el a forgatási napló és különös megjegyzését, és ide írhatnánk véleményünket a festőről készített, csütörtökön bemutatott színes produkcióról. Igen ám, de megnéztük kedden a tévé kulturális magazinját, a Nézőpontot is, amelyben ezúttal a televízióról, a tévés alkotásról, ennek szerepéről, hatásától, fogadtatásáról volt szó. Ez utóbbi témakörben főleg a kritikáról. A megkérdőjelezett közül többet állították, hogy azok, akik a tévé műsorairól napilapokban rendszeresen írnak, nem tekinthetik magukat nézőnek, egynek a sok közül. Ez megengedhetetlen, haszontalan, káros, sőt erkölcsellenes, hisz a kritikus ilyen alapállásból nem az esetenként eléggé népes alkotói gárda, hanem a milliós nézőtábor megítélési szempontjai alapján igyekszik

megfogalmazni véleményét — mondták.

Elképzelhetni, hogy a Nézőpont jobbra kioktató hangú, „most jól elverjük rajtuk a port”-hangulatú, rossz emlékről iskolamesteri fenyegetéseket felidéző beszélgetései után a keményen megrogt kritikusok most csak ülnek a fehér papír előtt, és szorongó szívvel töprengenek: nézi a műsort, de nem nézi — mi az? Mitévők legyenek? Csak ülni és mesélni — mindezek után lehetetlen. A Mednyánszky című tévéfilm ürügyén elmondani például, hogy sajnós, nincs színes készülékem, vagyis amit leginkább tudtam volna értékelni a produkcióban — ismeretterjesztő erejét — az is csak fogyatékosan juthatott el hozzám. Kényseren azonosulnom kellene mindazokkal, akik fekete-fehérben láthatták Mednyánszky László eleinte valóban szürkébb, de későbbi éveiben igencsak megszínesedő, csodálatos tájképeit. Meg kellene mondanom, hogyha ezek nem szerepeltek volna a tévében, valamint, ha Horváth Sándor nem olyan jó színész, hogy egy-egy gesztusával, beszéd pillantásával nem keltegeti újra és újra a figyelmet, bizony lehet, el is szenderedtem volna. Mert a festő életéből kiválasztott epizódok olyannyira konfliktusmentesen peregték, hogy a ráérősen mondott mese mindvégig szilárdan tarthat a távolságot hallgatótól nézőitől. Nem volt mit megítélni, mivel azonosulni, el- lenkezni, nem került felszínre semmiféle összege-bancoldott gondolatcsomó, amit bogozni érdemes. Olyanok voltak az élettrajzi epizódok, mint a képekkel illusztrált lexikonfejezetek.

De hogyan lehet mindezt leírni, amikor nemcsak a nézőpontbeli fenytést nem felejtette az ember, de éppen most műhelytitkokba is beavatták: olvashatta a rendező feljegyzéseit. Arról,

Fórum

a kereskedelemről

Fórumot rendezett tegnap, hétfőn a Hazafias Népfőnt városi bizottsága gazdaságpolitikai társadalmi bizottsága, valamint nő- és rétegpolitikai bizottsága, amelyre meghívták a Komplex Ruházati Vállalat, a ruhagyár, a húspár, a Vidia, a Hungar-hotels, a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat, az ELI-

KER, a FÜSZERT és az AFESZ képviselőit is. Réti Csabáné dr., a városi tanács vb kereskedelmi osztályának vezetője vitaindító előadásában szözl Szeged kereskedelmi ellátásáról, a vendéglátásról, majd kérdéseket tettek föl a résztvevők a témával kapcsolatban.

Sulyok Erzsébet